

Het bestuur van de Landelijke Beroepsgroep voor intern begeleiders (LBib) heeft kennis genomen van de Nieuwe Koers Passend Onderwijs. Er is een eerste reactie naar de leden geschreven door het dagelijks bestuur en er is door hen aan de leden gevraagd daarop te reageren. Er kan geconstateerd worden dat intern begeleiders een afwachtende rol innemen. De leraar centraal zetten en aandacht voor de werkvloer zijn items die de IB'er onderschrijft als zeer belangrijke pijlers voor goede leerlingenzorg.

Het bestuur van de LBib is blij met de aandacht voor het primaire proces en de leraar in een centrale positie. Een aantal belangrijke onderdelen van het proces Passend onderwijs wordt in de brief op een goede manier bij elkaar gebracht en verbonden. De aandacht voor Zorg Advies Teams en voor meer Handelings Gericht Werken (HGW) wordt van harte onderschreven. Toch roept de brief ook de nodige zorgen op. Wij willen dit graag bespreken aan de hand van de twaalf punten die mevrouw S.A.M. Dijkma in haar brief van 02-11-2009 noemt:

1. Helder Referentiekader

Het bestuur van de LBib zou graag betrokken zijn bij de opstelling van het landelijke referentiekader. De intern begeleider is dé spil in de leerling-zorg en het bestuur heeft een goede kijk op welke ondersteuning nodig is in de klas en hoe HGD (Handelings Gerichte Diagnostiek) en HGW ingezet kan worden.

Daartoe heeft de LBib contact opgenomen met de sectorraden om als velddeskundige betrokken te worden. Mogelijk kan hier vanuit het Ministerie van OCW ook meer nadruk op komen te liggen.

De school zal vanuit het landelijk referentiekader het eigen zorgprofiel moeten formuleren en waarmaken. In al deze processen zal de intern begeleider, in samenwerking met de directie, een grote rol gaan spelen.

2. Transparante inzet, betere verantwoording

De SWV's (samenwerkingsverbanden) worden verantwoordelijk voor de toekenning van de zorgmiddelen op basis van het zorgprofiel van de diverse scholen.

Vooralsnog vergt dit eerst (nieuwe) bestuurlijke afstemming over de zorgprofielen en de verdeling van zorgmiddelen. Voor de IB'er in de scholen wordt het minder transparant welke middelen er aan welke zorgleerling worden toegekend. De IB'ers geven aan dat dit met de LGF helder was voor hen en ouders.

Ook bij het SWV zullen indicatiecriteria opgesteld worden. Het maken en onderhouden van het zorgprofiel zal onderdeel van het takenpakket van de IB'er worden. Qua kosten zal elk SWV nu m.b.v. de PCL een indicatiecommissie instellen: ook dat zal geld kosten. De indicering wordt gedecentraliseerd, waardoor grote regionale verschillen kunnen ontstaan.

3. Ondersteuning op maat

De scholen die de meeste zorg verlenen, krijgen binnen hun samenwerkingsverband relatief gezien ook de meeste middelen. De focus op HGD en HGW in plaats van slagboomdiagnostiek vergt echter van de meeste IB'ers en de leraren nog een professionaliseringsslag. De begeleidende rol van de intern begeleider naar de leraren in het primaire proces zal nog meer zwaarte krijgen. De aandacht voor deze rol hadden we graag terug gezien in de brief. Het proces naar HGW is een onderwijsverandering, die niet 'even' tussen neus en lippen gerealiseerd kan worden. Aan de tijd en inspanning die dit proces vraagt van schoolorganisaties wordt in de brief voorbij gegaan.

4. Steun voor leraren

Leraren worden gesteund in het vergroten van deskundigheid (bijscholing,

aandacht voor zorgleerlingen tijdens de lerarenopleiding) én door extra ondersteuning in de klas en in de school (onderwijs- en klassenassistenten, (intern) begeleiders, speciale klassen). Hier had een verbinding gemaakt kunnen worden tussen Passend Onderwijs en het Actieplan Leerkracht. De PABO zien als startkwalificatie en inzetten op een blijvende ontwikkeling van de leerkracht: van meer aandacht voor leerlingenzorg op de PABO, via startende leerkrachten naar ervaren en excellente leraren. We horen als bestuur ook veel geluiden dat de leraar ook bescherming verdient; er zijn grenzen aan wat men van een leerkracht kan vragen. De verbetering van de kwaliteit van het onderwijs, afstemming en omgaan met verschillen vragen van de leerkracht al een grote professionele inspanning. Hoe laten we Passend Onderwijs op de werkvloer landen? Onze leden geven aan dat er nu ook meer onderwijskundig leiderschap verwacht wordt van de directeuren. Er worden nadrukkelijk zorgen onder de leden geuit rondom de werkdruk in het regulier en het speciaal onderwijs: het managen van de hele operatie op werkvloerniveau vergt veel van leerkrachten en IB'ers.

5. Zorgplicht

Schoolbesturen krijgen zorgplicht. Ouders die hun kind aanmelden bij een school krijgen een passend onderwijsaanbod bij de school of bij een andere school. Bij het aanbod wordt rekening gehouden met de voorkeur van de ouders. Voor ouders is dit nu geen transparant proces. Het Ministerie van OCW en de ouderverenigingen zouden nadrukkelijker in mogen zetten met betrekking tot deze aanmeldingsprocedure op informatie. De procedure van het uitzoeken of een kind door de school aangenomen kan worden, en zo niet, op welke plek het kind dan passend onderwijs kan ontvangen, zal in veel gevallen waarschijnlijk door de intern begeleider, in samenwerking met de directeur, uitgevoerd worden. Ook hierbij is het van belang de IB'er sterk te positioneren.

6. Steun voor de ouders

Zorgen zijn er bij de intern begeleiders ook over de positie van de ouders. In de afgelopen jaren is deze positie voor de ouders van LGF-leerlingen geregeld. Voor ouders van overige leerlingen met speciale onderwijsbehoeften was weinig geregeld. De rechten van ouders in de vaststelling van bv. het zorgprofiel van de school zou meer geëxpliciteerd mogen worden. Bij de verdeling van het geld door het SWV over de scholen is het voor ouders van leerlingen die speciale zorg nodig hebben niet meer duidelijk wat zij voor extra inzet van de school t.a.v. hun kind mogen verwachten. Op dit moment roept de brief op dit punt meer vragen op dan dat er duidelijkheid wordt verschaft.

7. Samenwerking binnen het onderwijs

De inrichting van regionale netwerken (PO, VO en (V)SO gezamenlijk) wordt losgelaten. Zorg wordt gebundeld in de bestaande samenwerkingsverbanden voor PO, VO en (V)SO. Dit geeft nog meer kansen op een kwaliteitsslag binnen het SWV bijvoorbeeld door gezamenlijke scholing en het hanteren van een gezamenlijke onderwijskundige agenda. Maar er gaan onder onze leden ook al geluiden dat er door de brief een halt aan regionale vormen van samenwerking is gekomen, bv. aan de één loket functie. Dit demotiveert.

8. Beter speciaal onderwijs

Onze leden geven nadrukkelijk aan dat het Speciaal Onderwijs gehandhaafd moet blijven. Hier zullen in 2012 echter minder plaatsen beschikbaar zijn, omdat er gerekend wordt met de teldatum 1 oktober 2007. Dit is nog onvoldoende duidelijk bij de reguliere scholen. Wat gebeurt er, als het SO 'vol' zit, en er toch nog kinderen zijn die niet binnen het regulier (speciaal) basisonderwijs opgevangen kunnen worden? Leidt dat juist niet tot meer thuiszittende leerlingen?

9. Samenwerking met (jeugd) zorg

Onze leden IB'ers geven aan dat dit voor leraren nog 'ver van hun bed praktijk' is. Zij missen zicht op de samenwerking binnen de ZAT's. Samenwerking met jeugdzorg, schoolmaatschappelijk werk en overige hulpverlening dicht bij de werkvloer blijft onontbeerlijk.

10. Herverdeling geld voor ambulante begeleiding

Onderzoeken tonen aan dat leerlingen met gedragsmoeilijkheden de grootste uitdaging vormen voor de leraren! Deze onderzoeken concluderen eveneens dat leraren graag hun eigen expertise willen vergroten met behulp van externe expertise (o.a. Sonntag e.a. 2006, Gennip e.a. 2007). Bij 'meer handen in de klas' had ook de rol van de ambulante begeleider in de overdracht van expertise betrokken kunnen worden. De term 'meer handen in de klas' leidt tot verwarring over de invulling ervan.

Voor onze IB'ers is het onduidelijk of zij op schoolniveau nog aan zet zijn om bestaande werkrelaties met ambulante begeleiders voort te zetten of hen opnieuw in te zetten. Ligt de besluitvorming op schoolniveau of op het niveau van het SWV? Met de ambulante begeleiders is de afgelopen jaren expertise de reguliere scholen binnengekomen. Dit vraagt om borging op schoolniveau en verdere uitbreiding. In de situatie dat ambulante begeleiders (of diensten) daadwerkelijk deels zouden verdwijnen, kan dit grote gevolgen krijgen voor zittend personeel op de scholen. Ambulante begeleiders hebben vaak een benoeming als leerkracht. De mogelijkheid bestaat dat ambulante begeleiders op de plaats komen van het huidige lesgevend personeel binnen de school, waaronder dus ook de interne begeleiders.

11. Budgetfinanciering

Het geld voor zorg in het onderwijs wordt gebudgetteerd op het niveau van de Rijksbegroting 2008, de teldatum 1 oktober 2007. Het is voor IB'ers niet transparant dat dit een forse bezuiniging is op de zorgmiddelen t.a.v. de leerlingen met speciale onderwijsbehoeften, maar ook t.o.v. de mogelijkheid tot plaatsen in het SO.

12. Zorggeld gelijkmatiger verdeeld

In de scholen is niet helder voor IB'ers wat dit voor hun regio betekent.

Kortom: het bestuur van de LBib ziet nadrukkelijk een aantal positieve ontwikkelingen in de Nieuwe Koers, maar vraagt gelijk bij de bovenstaande punten om meer duidelijkheid. Daarnaast vraagt zij hoe de Nieuwe Koers Passend Onderwijs zich vertaalt naar het takenpakket van de IB'er, de verantwoordelijkheden en toekenning van uren voor interne begeleiding. In de afgelopen jaren is daar te weinig aandacht voor geweest. Het bestuur van de LBib vraagt het Ministerie van OCW hier expliciet aandacht aan te besteden. Interne begeleiding mag geen 'restpost' in de formatie zijn, maar wordt een nog noodzakelijker taak/functie binnen de schoolorganisatie. Het zou goed zijn als dit door het Ministerie van Onderwijs duidelijk onderkend en uitgedragen wordt!

In de afgelopen periode heeft het Ministerie n.a.v. deze Nieuwe Koers Passend Onderwijs gesprekken gehouden met velddeskundigen en hoorzittingen gehouden onder belanghebbenden. Wij willen u graag laten weten dat wij in de toekomst graag geraadpleegd willen worden, indien er onderwijsveranderingen voorgesteld worden: dit gaat in de meeste gevallen juist ook de interne begeleider aan.

Namens het bestuur van de Landelijke Beroepsgroep voor intern begeleiders,

Sandra Koot, voorzitter.

Albert Ligtenberg, secretaris.

Het bestuur van de Landelijke Beroepsgroep voor ambulant begeleiders (LBab) heeft kennis genomen van de Nieuwe Koers Passend Onderwijs. Er is een eerste reactie naar de leden geschreven door het dagelijks bestuur en er is aan de leden gevraagd daarop te reageren. Er kan geconstateerd worden dat er onder de ambulant begeleiders **grote** onrust bestaat. De reacties liggen enorm uiteen: van 'ambulante begeleiding bestaat over twee jaar niet meer' tot 'het is een uitdaging, maar die kunnen we met onze AB-dienst wel aan'. Dit maakte het voor het bestuur moeilijk om met één breed gedragen standpunt te komen. Er zijn AB-diensten die hun AB'ers nu al motiveren te solliciteren naar een andere functie en er zijn AB-diensten die al een stevige positie in de regio verworven hebben en daar verder op koersen. Deze AB-diensten gaan verder in overleg met de 'afnemers' in de regio, om samen te kunnen bepalen hoe de zorggelden vanuit de SWV's ingezet kunnen worden. Wij willen deze zorgen graag bespreken aan de hand van de twaalf punten die mevrouw S.A.M. Dijkstra in haar brief van 02-11-2009 noemt:

1. Helder Referentiekader

Het bestuur van de LBab zou graag betrokken zijn bij de opstelling van het landelijke referentiekader. Het bestuur heeft een goede kijk op welke ondersteuning nodig is in de klas en waar er voor de AB'er daarin een rol ligt. Daartoe heeft de LBab contact opgenomen met de sectorraden om als velddeskundige betrokken te worden. Mogelijk kan hier vanuit het Ministerie van OCW ook meer nadruk op komen te liggen. Besturen en directeuren staan in de huidige situatie vaak ver af van de geboden zorg op de werkvloer, daar ze deze taken gedelegeerd hebben naar intern begeleiders of zorgcoördinatoren. Straks moeten belangrijke keuzes gemaakt worden. Wij kunnen ons voorstellen dat er andere, mogelijk tegenstrijdige belangen ontstaan, die ten koste gaan van het individuele kind.

2. Transparante inzet, betere verantwoording

Het schoolteam bepaalt binnen het SWV hoeveel leerlingen er met extra zorg toegelaten kunnen worden (zorgprofielen) en welke ondersteuning noodzakelijk is. In 2012 komt het budget voor zorgleerlingen rechtstreeks terecht bij de samenwerkende scholen in een SWV. In SWV's met een smalle PCL gaat het grootste gedeelte van zorggelden al naar de reguliere scholen, welk deel van de 'voormalige LGF-gelden' krijgen de scholen daar dan nog bovenop? Hoe wordt er rekening gehouden met de verschillen in de SWV's? Een evenwichtige verdeling tussen SWV's en REC's biedt de mogelijkheid om expertise te delen en het blijvend kunnen verlenen van PAB voortkomend vanuit de ZAT's. Een Landelijk Referentiekader dat in de maak is, zal kaders scheppen hoe de verdeling van zorggelden tot stand kan komen en welke verschillen er onderling tussen SWV's nog mogelijk zullen zijn.

3. Ondersteuning op maat

De LBab staat positief t.o.v. het afzien van de huidige indicatietrajecten, deze vergen veel bureaucratie en tijd. De focus op HGD en HGW in plaats van slagboomdiagnostiek vergt echter van de meeste IB'ers en de leraren nog een forse professionaliseringsslag. De begeleidende rol van de ambulant begeleider voor de leraren in deze professionaliseringsslag naar HGW kan van grote betekenis zijn. Theorie en praktijk worden in een keer gekoppeld t.b.v. een leerling. Deze praktische overdracht van kennis tussen leraar en AB'er hadden we graag terug gezien in de brief.

4. Steun voor leraren

Met de aanpassingen in de plannen voor Passend Onderwijs zet het Ministerie van OCW de leraar weer centraal. De professionalisering van leraren krijgt daardoor prioriteit, zij moeten in de praktijk met de grootste denkbare heterogeniteit onder de leerlingen omgaan. Het is goed dat we niet eerst een diagnose nodig hebben voor een vastgelopen leerling hulp kan krijgen, maar dat de school handelingsgericht, preventief en multidisciplinair met de REC's in het ZAT om de tafel gaat om gerichte zorg te generen en realiseren. Veel reguliere scholen geven aan nog niet zover te zijn, zij willen graag hun interne expertise vergroten met de inzet van externe expertise. Dit betekent volgens ons een kans voor de AB'er: er is werk aan de winkel om de mensen op de werkvloer te ondersteunen en te professionaliseren! Daarnaast werd de Nieuwe Koers mede gepresenteerd om de bestuurlijke drukte te verminderen en de leraar weer centraal te stellen. De LBab vraagt zich af hoeveel bestuurlijke drukte er nu nodig zal zijn, om zorggelden ook daadwerkelijk in het primaire proces te krijgen? In de Nieuwe Koers staat de leraar centraal: het vergroten van de handelingsbekwaamheid van de leraar: de leraar die de zorg voor de leerling met speciale onderwijsbehoeften heeft. Deze leraren willen hun expertise wel vergroten, maar geven ook aan dat alleen advisering door de AB'er niet toereikend blijkt, zij zien meer in het vergroten van hun handelingsbekwaamheid in de omgang met leerlingen met speciale onderwijsbehoeften. De evaluatie Passend Onderwijs door de ECPO in juni 2009 laat zien dat leraren niet altijd weten hoe Passend Onderwijs op de werkvloer gestalte moet krijgen. Dé AB'er die de handelingsvaardigheden van een leerkracht in de samenwerking weet te vergroten en een verandering in de attitude t.o.v. leerlingen met speciale onderwijsbehoeften weet te bewerkstelligen, zal ook na 2012 hard nodig zijn. De rol van de AB'er zal van een adviserende en begeleidende rol kunnen evolueren naar een coachende rol. Met werkvormen als co-teaching kan de handelingsbekwaamheid van de leerkracht op de werkvloer, in zijn eigen klas, met zijn eigen leerlingen, vergroot kunnen worden.

5. Zorgplicht

Ten aanzien van de zorgplicht lijken de AB'ers geen rol meer te hebben. Daar waar zij eerder met ouders van LGF-leerlingen nog weleens een Bao-Bao verwijzing initieerden om zodoende de leerling toch op een reguliere school te kunnen behouden, is deze taak niet meer voor hen weggelegd. Ook in de verwijzing naar het VO ligt er geen rol meer voor hen. Door de bekendheid met de scholen voor voortgezet (speciaal) onderwijs in de regio en de leerlingenzorg die zij wel of nog niet kunnen bieden, waren zij een belangrijke schakel om ook bij de overgang naar het VO er voor te zorgen dat in de voorwaardelijke sfeer 'geen kind tussen wal en schip hoefde te vallen' door een zorgvuldige oriëntatie met de ouders op het toekomstig V(S)O voor hun kind. De LBab betreurt het als deze expertise zou wegvallen.

6. Steun voor de ouders

Grote zorgen zijn er ook over de positie van de ouders, deze lijken fors ingeleverd te hebben. Daarmee rijst bij ouders de vraag: Hoeveel hulp krijgt mijn individuele kind nog en hoe krijg ik dat als ouder geregeld? Ouders zien nu in de persoon van een AB'er iemand die met hen meedenkt over hun kind. Met de toewijzing van LGF-gelden was het voor de ouders transparanter voor wat betreft de toekenning van middelen voor hun kind met speciale onderwijsbehoeften. Nu is onduidelijk hoe de positie van ouders en de zorg voor hun kind gewaarborgd blijft. De ouderorganisaties vragen garanties dat de zorgmiddelen ook daadwerkelijk worden besteed aan de leerlingen die dat nodig hebben. Zij maken zich grote zorgen over de kwaliteit van onderwijs aan leerlingen met beperkingen vanaf 2012. Zij zijn van mening dat de bestaande rugzakregeling ook verbeterd had kunnen worden. In de medezeggenschap zal dit straks goed geregeld moeten worden. Ouders zijn anders alleen aan zet bij aanmelding van hun kind. Een

positief effect kan zijn dat kinderen straks niet meer helemaal vast hoeven te lopen voordat ze hulp krijgen: de slagboomdiagnostiek zal verdwijnen voor het genereren van additionele zorggelden. Maar toch zullen er nieuwe criteria komen, want ook handelingsgericht integraal indiceren' vraagt om richtlijnen binnen een SWV.

7. Samenwerking binnen het onderwijs

De inrichting van regionale netwerken (PO, VO en (V)SO gezamenlijk) wordt losgelaten. Zorg wordt gebundeld in de bestaande samenwerkingsverbanden voor PO, VO en (V)SO. Er gaan onder onze leden ook al geluiden dat er door de brief ineens een halt aan regionale vormen van samenwerking is gekomen. Omdat voor cluster 1 en 2 het 'medische model' nog gehandhaafd blijft en de ambulante begeleiding daar gemaximaliseerd is, wordt hier en daar het clusteroverstijgende overleg tussen AB-diensten op de lange baan geschoven.

Jammer, want voor alle clusters is het zinvol expertise te blijven delen met elkaar.

8. Beter speciaal onderwijs

Onze leden geven nadrukkelijk aan dat het Speciaal Onderwijs gehandhaafd moet blijven. Maar realiseert het reguliere onderwijs zich dat hier in 2012 minder plaatsen beschikbaar zijn (gerekend met de teldatum van 1 oktober 2007) en er tegelijkertijd geen wachtlijst ambulante begeleiding meer zal zijn? De LBab leden zijn verontrust hoe het terugdringen van plaatsen in het (V)SO zich zal verhouden tot de groei van het aantal leerlingen dat gedwongen 'thuis zit'.

9. Samenwerking met (jeugd) zorg

In veel SWV's is de ZAT-ontwikkeling goed op gang gekomen. Vanuit het SO wordt daarin geparticipeerd, ook door AB'ers die hun REC vertegenwoordigen. Hier en daar in Nederland is aan deze samenwerking al (een tijdelijk) een einde gekomen. De LBab ziet nadrukkelijk een rol voor de AB'er in de regionale samenwerking met Jeugdzorg, JGZ, SMW en overige hulpverlening.

10. Herverdeling geld voor ambulante begeleiding

Duidelijk wordt dat de in de voorbije jaren verworven positie van AB-diensten ingrijpend gaat veranderen: AB-diensten worden geconfronteerd met nieuwe bedreigingen. Dit betekent dat ambulante diensten voor een belangrijke strategische vraag staan: Wat kunnen wij doen om er voor te zorgen dat wij onze ambities ook in de toekomst kunnen realiseren? En dit alles speelt zich af in een situatie waarin sprake is van:

- Een toename van gediagnosticeerde gedragsproblemen;
  - Er leerlingen tussen wal en schip vallen of thuis zitten, waardoor zij niet het passende onderwijs krijgen waarop zij recht hebben;
  - Doorlopende en samenhangende zorg- en leerlijnen nog vaak ontbreken.
- Immers de regionale samenwerking was net goed op gang gekomen en wordt nu losgelaten. De nieuwe koers Passend Onderwijs noopt AB-diensten om ondernemender te worden, zich te richten op het bevorderen van de klant- en marktgerichtheid in het onderwijsveld, vraaggericht en dialooggestuurd te werken. De gedwongen winkelnering verdwijnt. Daardoor bestaat de kans, dat de scholen geen expertise meer inkopen bij 'de huidige aanbieder van ambulante begeleiding', maar bij andere aanbieders van vergelijkbare dienstverlening. Concurrentie doet zijn intrede. Het wordt noodzakelijk om een duidelijke positie te ontwikkelen en te behouden bij diegenen die een rol spelen bij het inkopen van speciale onderwijszorg voor de zorgleerling.

De nieuwe koers kan leiden tot:

- Onrust onder de ambulante diensten gedurende meerdere jaren;
- Bij terugdringen van het aantal AB'ers kunnen deze door hun plaats op de afvloeiingslijst 'concurrenten' worden van de leraren op de speciale scholen onder

hetzelfde bestuur;

- 'Eénpitters' die tegen lagere tarieven diensten aanbieden en daarmee druk creëren op de huidige tarieven;
- Commerciële organisaties die ineens belangstelling krijgen;
- Een toenemend belang om inkomsten te verwerven en financieel gezond te blijven;
- Scholen die daadwerkelijk overstappen naar andere aanbieders van begeleiding;
- Goede, professionele AB'ers die de AB-dienst verlaten en ander werk zoeken, waarmee hun expertise verloren gaat voor het onderwijs.

Onder onze leden zijn er vooral veel vragen over:

- De bekostiging: Er zijn vanuit het veld vele vragen en opmerkingen gemaakt over de manier waarop in de nieuwe plannen de bekostiging vorm wordt gegeven: hoe hoog worden de budgetten en hoe worden ze over de leerlingen verdeeld?
- De kaders voor samenwerking: Er is opnieuw zorg over bestuurlijke drukte en strategisch denken van grote en kleine schoolbesturen, over mogelijke drijfveren die keuzes bepalen ('Besturen kiezen voor het geld, leraren voor de inhoud', zo werd uitgesproken).

11. Budgetfinanciering

De LBab is op zich niet tegen budgetfinanciering, flexibilisering van de zorg voor de leerling met speciale onderwijsbehoeften is goed en hoeft niet perse vormgegeven worden via een driejarig indicatiesysteem, met jaarlijks dezelfde financiering. Het geld voor zorg in het onderwijs wordt nu gebudgetteerd op het niveau van de Rijksbegroting 2008, de teldatum 1 oktober 2007. diverse rekenmodellen die ons zijn toegestuurd laten zien dat er aanzienlijk minder geld naar de SWV's komt dan de bedragen met de huidige LGF-regeling. Terug naar het niveau van 1 oktober 2007, de verevening, maar ook de verplichtingen aan personeel in 2012 zorgen ervoor dat sommige regio's zelfs negatief uitkomen. Is er door het Ministerie van OCW al onderzoek gedaan wat dit in Nederland voor alle regio's gaat betekenen?

12. Zorggeld gelijkmatiger verdeeld

Tevens hebben wij zorgen over de maatregel van verevening. In onze optiek is de groep die momenteel in cluster 3 en 4 begeleid wordt, een groep die deze zorg ook echt nodig heeft. Dat er grote verschillen zijn, kan komen doordat sommige regio's mogelijk ook profiteren van andere zorgmaatregelen, zoals beleid ten aanzien van achterstandswijken, meer middelen voor JGZ en SMW. Het zou toch niet zo mogen zijn dat er straks leerlingen buiten de boot vallen, omdat er door de verevening niet voldoende zorgelden voor die regio beschikbaar meer zijn.

Als laatste maken wij ons als bestuur van de LBab zorgen over de rechtspositie van de huidige groep ambulante begeleiders. Wat onderneemt het Ministerie van OCW t.b.v hun werkgelegenheidsgarantie? Leidt de afschaffing van de verplichte winkelnering niet tot een negatieve ontwikkeling voor wat betreft het borgen van de expertise van cluster 3 en 4? Leiden de nieuwe ontwikkelingen niet tot nieuwe lagen in de samenwerkingsverbanden, nieuwe bestuurlijke drukte, waardoor de doelen van deze Nieuwe Koers niet tot zijn recht komen?

Graag zouden we over bovenstaande punten met u van gedachten willen wisselen.

Namens het bestuur van de Landelijke Beroepsgroep voor intern begeleiders,

Sandra Koot, voorzitter.

Albert Ligtenberg, secretaris.